

# Народна Сила

LA FORCE NATIONALE.

ВѢСТНИКЪ ЗА ПОЛИТИКА И ЛИТЕРАТУРА.

В. „НАРОДНА СИЛА“  
ИЗЛИЗА

Единъ пѣтъ въ седмицата.

Събота.

Цѣната му е:

ЗА	ГОДИНА	10	ЛЕВА
ЗА 1/2	"	5	"
ЗА 1/4	"	3	"

ЕДИНЪ БРОЙ 25 СТОТИНКИ.

Волята е сила

Безъ сила нѣма  
свобода.Безъ свобода нѣма  
живото.Писма, ръкописи, статии и пари се испра-  
щатъ до администрацията на вѣстникътъ.За обявления се плаща по 15 ст. на  
рѣдъ за първо печатание, а за всеко по-  
вторяние по 10 ст.

Неплатени писма не се приематъ.

Ръкописи назадъ не се връщатъ.

ЕДИНЪ БРОЙ 25 СТОТИНКИ.

Умоляваме нашитѣ абона-  
ти, до които сме испратили  
излѣзналитѣ до сега бройбо-  
ве, отъ В. „Народна Сила“, да  
предплатятъ стойността му,  
защото иначе ще спремъ по  
нататъшното му испраща-  
ние на ония, които не ис-  
платятъ абонамента си.

При това съобщаваме за  
знание, че всичко, което се от-  
нася до вѣстникътъ ни, трѣб-  
ва да се испраща до Админи-  
страцията, а не до редакцията.

→ ←

Плѣвенъ, 9 Мартъ 1890 год.

Чуждитѣ вѣстници не преста-  
ватъ да говорятъ по Българския въ-  
просъ. Припознаването на НЕГОВО  
ЦАРСКО ВИСОЧЕСТВО Български  
Князь ФЕРДИНАНДЪ I, е об-  
ща тема на всичкитѣ статии. Сама-  
та Висока Порта, отъ която зависи  
да направи първата стѣпка, ако и  
да се е освѣтлила върху взглядове-  
тъ на великитѣ държави, пакъ мъл-  
чи и глѣда да продължава индифе-  
рентното положение, което отъ тол-  
кова врѣме държи. Тя още не се рѣ-  
шава да се възползува отъ правата  
си и съ присърдце да поиска него-  
вото разрѣшение. Нейното повѣде-  
ние справедливо ще накара нашето  
правителство да намѣри пѣтътъ, по  
който да може да искара България  
отъ сегашното ѣ положение. Българ-  
ското правителство е държало всяко-  
га едно повѣдение, което имаше за  
цѣлъ да се запази мирътъ и тиши-  
ната и желанието на България не е  
друго освѣнъ да излѣзе отъ сегаш-  
ното ненормално положение и да се  
освободи отъ честитѣ комлоти, при-  
готвувани отъ руското правител-  
ство. България изпълни и изпълня-  
ва всичкитѣ мѣждународни задлъ-  
жения, които ѣ се налагатъ, въ ни-  
що ней не ѣ се отговаря отъ мѣж-  
дународнитѣ задлъжения, а мѣжду-  
тъмъ ние не можемъ да видимъ отъ  
страна на Европа нѣкоя постѣпка,  
която да указва, че тя желае да да-  
де единъ край на Български въ-  
просъ. Подиръ такова едно повѣде-  
ние на Европа и Турция, на България,  
Българското правителство и Българ-

ския народъ остава сами да предна-  
чертаятъ бжджцитѣ си дѣйствия и  
нито Европа, нито Турция трѣбва  
да ни се сърдятъ, ако единъ день  
останжтъ изненадани отъ събитията,  
които ще възникнатъ впоследствие  
тѣхната пасивностъ. Никой, разби-  
ра се, не желае да се впускаме въ  
такава крайностъ, нѣ и търпението  
си има граници. Има случаи въ по-  
литически животъ, когато народитѣ  
не могатъ да се въздържатъ въ  
кръга на благоразумието. Именно до  
такова положение наскоро трѣбва да  
дойдемъ ние Българитѣ, щомъ се  
убѣдимъ веднѣжъ, че нѣмаме ника-  
ва надѣжда да очакваме отъ Европа  
да ни извади отъ днешното положе-  
ние. За да се предаръ всяко дѣйс-  
твие, което може да расклати и Ото-  
манската Империя, както спомѣнах-  
ме по-горѣ, трѣбва Турция да се  
възползува отъ своитѣ права и да  
припознае Българския Князь. Това  
припознавание явно ще се поддръжи  
отъ Италия, Австрия и Англия, а  
мѣчливо и отъ останалитѣ три ве-  
лики държави Германия, Франция и  
особенно отъ Русия, която най-пос-  
лѣ, съ исканието на окупационний  
дѣлгъ прямо или косвенно призна  
законността на Княза и правител-  
ството му.

\* \*

Цѣльта на Руското правител-  
ство е била да не дава спокойствие  
на България, неуморимо да се ста-  
рае да прави разни припаятия и  
да не допустне спскоино да се раз-  
вива. За да достигне цѣльта си,  
Руското правителство е употребя-  
вало и употребява разни сръдства.  
Подиръ абдикиранието на бившия  
Князь, то устрои въ разни мѣста  
на отечеството ни съзаклятия. Бла-  
годарение на бдителността на на-  
шето правителство, съзаклятницитѣ  
всякога на врѣме се издирвахъ, ула-  
вахъ и хвърляхъ въ затворитѣ безъ  
да се наруши ни най-малко държав-  
ния рѣдъ. Когато нашето правител-  
ство направи заема най-напрѣдъ  
Русскитѣ дипломати въстанахъ и  
налягахъ всякакъ да се побърка, та  
дано по тоя начинъ предизвикатъ  
финансиялна криза. И тука не имъ  
се удаде, защото заема се направи  
и Австрия допустна котиранието му  
въ Виенската борса. Като видѣ, че  
всичкитѣ досегашни сръдства се о-  
суетихъ, Руското правителство, на-

последжкъ, измисли ново сръдство,  
съ което да нанесе по чувствителенъ  
ударъ на България и да ѣ създаде  
нови препятствия. Ненадѣино поиск-  
ка чрѣзь Германский дипломатичес-  
кий агентъ въ София окупационний  
дѣлгъ. Нашето правителство, щомъ  
получило нотата, на която по долѣ  
даваме мѣсто, отговорило въ смисълъ,  
че всичкитѣ вносове сръщу този  
дѣлгъ рѣдовно се внасятъ въ Бъл-  
гарската Народна Банка и Руското  
правителство всякога може да ги по-  
лучи било направо въ София, било  
отъ нѣкоя Европейска банка.

Борбата на Българитѣ съ сил-  
ния врагъ спечели имъ симпатитѣ  
на цѣла образована Европа; усми-  
ряванието на съзаклятницитѣ доказа  
на всички че народа обича своя Го-  
сподаръ и нѣма нищо общо съ из-  
вергитѣ — Русски наемници; скло-  
ченный заемъ съ блѣскавъ успѣхъ  
подигна още повече кредита на Бъл-  
гария; обръщанието на Руското  
правителство, ако и косвенно та си  
иска окупационний дѣлгъ отъ на-  
шето правителство показва, че пър-  
вото признава законността на по-  
слѣдното. Отъ всичко до тукъ каза-  
но излиза, че България е тържест-  
вувала неякога въ борбата си съ  
Руското правителство; послѣдното  
е оставало побѣдено отъ собственото  
си оръжие и съ своитѣ си по-  
стѣпки е давало твърдѣ удобни слу-  
чай, щото Българското правителство  
да се въздигне въ мнѣнието на Ев-  
ропа и да докаже, че то умѣ разу-  
мно да управлява държавата, която  
заслужва самостоятеленъ политичес-  
ки животъ.

Ето съдържанието на нотата за  
която по горѣ спомѣнахме:

На 13-й Февруарий тази годи-  
на руското правителство се обърна-  
ло къмъ германското съ молба, чрѣзь  
посрѣдничеството му и за смѣтка на  
Русия, да се поиска исплащанието  
годишнитѣ внасяния, които Българ-  
ското правителство трѣбва да прави  
съгласно съ конвенцията отъ 16  
(28) Юний 1883 год., за покривание  
разносцитѣ по оккупацията княжес-  
твото България. Руското правител-  
ство е прѣдставило слѣдующата смѣт-  
ка: съ горѣупомѣнатата конвенция  
Българското правителство е зело вър-  
ху си задлъжението да заплати на  
Русия 10,618,250, руб. 43 коп., по-  
гасяванието този дѣлгъ трѣбва да

Обратимо до редакцията  
за получаване на Руски пари

става ежегодно съ плащание 800,000 рубли, на сѣко полугодие по 400,000 рубли. Плащанието на първитѣ 400,000 трѣбвало да стане, на 1 (13) Септемврий 1883 год., а слѣдующитѣ погасявания сж опрѣделени на 1 Януарий и 1 Юний сѣка година. Попеже послѣдното внасяние отъ страна на Българското правителство е станало на 22 Юлий 1885 год., то Русското правителство иска въ настоящата минута исплащанието слѣдванитѣ отъ тогава внасяния до 1-й Януарий 1890 год., всичко 3,600,000 рубли. Свѣрхъ това Русското военно Министерство иска отъ Българското правителство 572,988 руб. и 97 к., за оръжие и боеви принадлежности дадени на Българската армия въ различни врѣмена и по исканието на Българското правителство. По заповѣдъ на правителството си, долуподписанный (Герм. Консулъ) има честята да помоли негово превѣсходителство Министерствъ на външитѣ дѣла, да го извѣсти, по кой начинъ Българското правителство желае да исплати исканата сума: чрѣзъ рѣцѣтъ ли на долуподписания, или чрѣзъ посредството на една отъ Берлинскитѣ банкерски кжщи, или по другъ нѣкой начинъ. Долуподписанный се ползувамъ отъ случая да засвидѣтелствувамъ най дълбокото си почитание на негово прѣвѣсходителство, Г. Странски.

Подписаль: Вансенхамъ.

\* \* \*

Министерството на Народното просвѣщение, слѣдъ издаването на закона за училищнитѣ Инспектори и слѣдъ изработването правилника за тѣхъ, назначи за Плъвенски Окржженъ училищенъ Инспекторъ, Г-на Янко Енчева. Ний отъ все сърдце сърадваме Министерството съ сполучливия изборъ, а училищата, училищнитѣ настоятелства и учителитѣ, разбира се способнитѣ, съ новия Инспекторъ. Ний се въздържаеме сега да говоримъ каквото и да било на адресъ на Г-на Енчева, тъй като, до колкото ний го познаваме, той ще покаже на дѣло своята способностъ.

Съ назначението на Г-на Енчева за Инспекторъ на Плъвенския учебенъ Окржгъ, ний неволно си припомниме думитѣ на нашитѣ съграждани Ячо Ц. Бръшляновъ и Савва Ивановъ. Първиятъ отъ тѣхъ, когато се завърна отъ София, или както той вѣднѣжъ расправяше: „отъ дългия voyage“ въ срѣдъ Шишковото кафене, расказваше: „азъ не ходя напраздно въ таквази зима въ София. Нека се пукатъ неприятелитѣ, че нито опрѣделението на сждилището за моето отстранение ще се вземе въ внимание, нито пъкъ слѣдъ турянието въ дѣйствието новия законъ и правилникъ за Инспекторитѣ ще престанѣ да записвамъ дневната си длъжностъ“. Три дни следъ до пладнѣ бѣше царството на на- чина Ячо. Не се мина много и той биде, както и всички други Инспекторитѣ, уволненъ по закривание на длъжността му. Още тогава почнахме да се сжмѣваме въ истинността думитѣ на Г-на Ячо и ние не бѣше се излъгали. Втория, Савва Ивановъ, или по простолюдному именуемъ кьоръ Савва, прѣди да

трѣгне за София растржби на всѣкъдѣ и проглуши всѣкого, че ходението му имало за цѣль възвръщанието въ България и зачисляването въ нашата армия на онова себелюбовно, неграмотно и затхнѣло хлапе, именуемо Иванъ Симеоновъ - Кушиновъ отъ една страна, и отъ друга исходатайствуванието Ячо Бръшляновъ да остане и за напрѣдъ за Плъвенски Окржженъ училищенъ Инспекторъ и Д-ръ Друмевъ за Окржженъ Лѣкаръ. Въ растоание на 10 дни се уяени всичко: кьоръ Савва ходи въ София, расхожда се изъ нея, видѣ се съ тамкашнитѣ и върна се обратно. Всѣкой любонителствуване да знае до колко е сполучилъ нашъ кьоръ Савва въ миссията си и за това го окржжаваемъ въ продължение на нѣколко дни да узнаятъ нѣщо ново. Всѣкому той расправяне самоувѣрено, че въ всичко е сполучилъ: шурека му Кушиновъ, ще се завърне и ще бѣде зачисленъ въ единъ отъ тукашнитѣ полкове съ по-голъмо даже старшинство мѣжду другаритѣ си, че Ячо или тука ще бѣде пакъ Инспекторъ, или пъкъ ще му даджтъ каквато и да е друга длъжностъ нѣ никакъ не по малка отъ 400 лева мѣсечно, и че за Д-ръ Друмевъ било готово тукъ мѣстото му за Окржженъ Лѣкаръ, нѣ трѣбвало да подаде въ Гражданската Санитарна Дирекция прошение, а такова нѣщо той не приемалъ да направи, защото било за нѣго унижение.

Не помогна на нашитѣ мюзевирри и подписания съ разни измами адресъ. На него осланѣха тѣ всичката си надѣжда. Съ него тѣ мислихъ изведнѣжъ да достигнатъ всичко: и Бръшляновъ и Друмевъ да се натъкмятъ на длъжности и кьоръ Савва да види шурека си Ивана въ единъ отъ тукашнитѣ полкове, да осквернява офицерския мундиръ; въ бжджцитѣ общински избори Бесарабецѣтъ Доковъ, да се избере за Плъвенски градски кметъ, цинцарина Върбенковъ - за общински съвѣтникъ, другъ нѣкой цинцаринъ — въ Окржжния съвѣтъ и по такъвъ начинъ да се почне експлоатирането на населението отъ града и Окржга.

Ний се отказваме да спомѣнемъ още много нѣща, защото най послѣ слѣдъ назначаванието на Г-на Енчева за инспекторъ всѣкой разбра до какво доредже сж достигнали нашитѣ тукашни мюзевирри № 3 № 1 и какъ лжжятъ на лѣво и на дѣсно. Минахъ се врѣмената, когато можакъ да излъгватъ и когато никой не имъ държеше смѣтка на лжжитѣ.

\* \* \*

На 8-ий того въ тукашния Окржженъ Сждъ бѣ назначено да се разгльда углавното дѣло по обвинението на Ячо Ц. Бръшляновъ, Д-ръ Друмевъ, Савва Ивановъ и други нѣкои личности. Дѣлото пакъ не можакъ да се разгльда, защото единъ отъ обвиняемитѣ, именно Иванъ Дмитровъ, който е билъ въ сжда, не се обадилъ на именния позивъ. Това е направено нарочно отъ обвиняемитѣ само и само да отложатъ разгльжданието на дѣлото. Ние предчувствувахме това нѣщо още отъ по рано. Въ края на миналия мѣсець и въ началото на текущия тѣ на-

правихъ зоръ зоруна кьоръ Савва за болѣнъ, нѣ тоя послѣдния не се съгласи, асж и не може да има такъвъ коражъ, да плати всичкитѣ сждебни разности за отлагание дѣлото по негово неявявание. По послѣ Бръшляновъ, Друмевъ и Савва Ивановъ, се скарахъ помѣжду си. Бръшляновъ, отъ като настана за него сухоежбината, не може да се съгласи съ своитѣ аркадаши по престѣпление. Той иска да се разгльда по скоро дѣлото, за да може да поиска нѣкоя държавна служба. Д-ръ Друмевъ и Савва Ивановъ, сж на противно мнѣние. Д-ръ Друмевъ отъ частна практика изважда си прехраната, а Савва Ивановъ си е наредилъ търговията и хаберъ нѣмагъ и единия и другия отъ насталия около Бръшлянова гладъ. Нѣ и тримата като знаятъ, че косъма имъ е нечистъ, еднакво се боатъ, че обвинението противъ тѣхъ напълно ще се възстанови при разбирателството на дѣлото и че сждитѣ и сждебнитѣ засѣдатели, честността добросѣвѣстността и безприестрастие то на които тѣмъ е добръ извѣстно, ще навлекатъ на главитѣ имъ една смъртна присѣда, за тѣхнитѣ прѣдателски замисли на 27-ий Септемврий 1887 год. Навѣрно дѣлото ще бѣде насрочено за прѣзъ Май мѣсець. Ние смѣ увѣрени, че и тогава не ще може да се разгльда, защото тѣ по всякъкъвъ начинъ ще гльдатъ да го отложатъ. Тѣ ще отлагатъ това дѣло до тогава, до когато попаднатъ за сждебни засѣдатели хора като Видинския прапгаджия, като кетапекзина Тодоръ Щирковъ, (инѣкъ нареченъ „търговско съсловие“, спорѣдъ когото законитѣ били „гумуластични“) и тѣмъ подобни хора, у които липсватъ: съвѣстъ, честностъ безприестрастие, челоуѣщина и други качества, каквито всѣки челоуѣкъ трѣбва да притѣжава.

\* \* \*

Желѣзния канцлеръ, Князь Бисмаркъ, си е подалъ оставката. Не ни сж извѣстни причинитѣ, по които този Маститъ старецъ прави това особено въ днешно врѣме, когато всичкитѣ държави сж въ края на своето пълно прѣвѣоржжявание, когато разрѣшението на въпроса за миръ или война настѣва и когато въ Берлинъ засѣдава цѣла конференция по урѣжданието на работническия въпросъ. Въ камарата на депутатитѣ оставката на Князь Бисмарка била прѣдмѣтъ на общъ разговоръ. Въ разнитѣ зали депутатитѣ съставлявали групи, които живо разисквали разнитѣ прѣснати слухове. Нѣкой Германски вѣстници вѣрватъ, че вслѣдствие оставката на Князь Бисмарка цѣлия Прусский кабинетъ и Началницитѣ на всичкитѣ имперски учрѣждения цѣли били да подадѣтъ оставкитѣ си. Спорѣдъ „Fremdenblatt“ несъгласията въ политическитѣ и социалистическитѣ въпроси докарали най силния челоуѣкъ Бисмарка, гордостята на Германия, до такова рѣшѣние.

Отъ Септемврий мѣсець 1862 година, слѣдъ падаението на консервативното Министерство на княза Хохенлое, оттогава князь Бисмаркъ — Шенгаузенъ като Министеръ пре-

зидентъ управлява Германия. Ако и да не билъ въ началото сполучливъ въ вътрѣшната и външната политика, ако и да имало много незадоволни, които всекога му припътствували, ако и да сж го царичали, като на смѣтка *представител на остарелатъ идеи на дворянската или „юнкерска“ партия*, той сполучи въ скоро време да обедини Германия. Благодарение на неговата далекогледностъ и наблюдателностъ, тънското разбиране на всичкитъ скрити пружини на дипломатията, тънското остроумие и първокласния му талантъ, желзниятъ канцлеръ създаде днешния Германски съюзъ и Германия направи първенствующа държава.

Въ началото на своето премиерство, князь Бисмаркъ обърна всичката си енергия къмъ коренното изменение положението на Пруссия въ Германия. Въ едно отъ заседанията на бюджетарната комисия той произнесълъ слѣдующитъ думи: „*Не сж думи и не сж рѣшение на болшинство въ парламентитъ се разрѣшаватъ велицитъ въпроси на вѣка, а сж желззо и сж кръвъ. Пруссия трѣбва да държи силитъ си готови, за да чака благоприятна минута, която нѣколко пжти вече се пропусна. Прускитъ граници не сж згодни за здравъ държавенъ организъмъ*“. Отъ тѣзи негови думи всекой ще разбере направлението, което е държалъ, за прѣуспѣванието на Германската Империя. Той, сега, прѣспокойно може да се оттегли отъ властѣта задоволенъ, че той си е изпълнилъ длъжността къмъ отечеството си като патриотъ.

## РАЗНИ.

На 14-и Февруарий по случай рожденниъ денъ на НЕГОВО ЦАРСКО ВИСОЧЕСТВО, станали сж нѣкои премѣствания и назначения на висши офицери: Командира на 16-ий пѣши Ловчанскій полкъ, Г-нъ Майоръ Лазаръ Обрѣшковъ, е премѣстенъ на сжщата длъжностъ въ 7-ий пѣшии Прѣславскій полкъ; на нѣгово мѣсто се назначава Майоръ Цачевъ, а за Командиръ на 4-ий пѣши Плъвенскій полкъ, вмѣсто майоръ Маринова, който сега командува I Софийска пѣша Бригада, е назначенъ Майоръ Богунаровъ; командующия I-вата дружина въ 4-ий пѣши Плъвенскій полкъ, Майоръ Панайотовъ, се премѣсти на сжщата длъжностъ, въ 18-ий Етърскій полкъ, а на негово мѣсто е назначенъ завеждающия домакинството въ сжщия полкъ Капитанъ Ивановъ а на мѣсто послѣдния е приведенъ Капитанъ Чолаковъ.

Както се научаваме, тия дни сж станали нѣкои нови размѣствания на чиновницитъ. Досегащния Луковитскій Финансовъ нагледникъ, Градинаровъ, се на-

начава за Финансовъ помощникъ отъ четвърта степенъ въ Кюстендилъ, а тамошния Финансовъ помощникъ Никола Цановъ се премѣства за финансовъ нагледникъ вмѣсто Градинарова.

Тукашкии Д-ръ Друмевъ, отъ като си подаде оставката, или по право казано, отъ като му ѣ дадохъ, много е усъвършенствувалъ биларда. Той често се хвали, че можалъ да направи по нѣколко десетки каранболи и обично разказва за нѣкои голѣми премни на искусни играчи. Както се научаваме, той на скоро щѣлъ билъ да се яви въ една отъ Европѣйскитъ столици да си мѣри силитъ съ нѣкой искусенъ играчъ, за да удари и той една такъва премия въ замѣна на заплатата, която престана отъ денитъ на оставката му и дохода отъ преглѣжданието на касанскій добитѣкъ и пр. Намъ не остава друго освѣмъ да му пожелаемъ сполука.

Нашитъ съсъди Сърби обѣхадигнали цѣла врява, противъ издадената отъ Славянскій въ петербургъ комитетъ етнографическа карта на Балканскій полуостровъ отъ Комарова. По тѣхното желание, комитетата внесе въ тѣзи карта нѣкои изменения. До колко сж удовлетворени Сърбитъ отъ тѣзи изменения незнаемъ, нъ добръ ще бжде да приведемъ тукъ сжщитъ думи на графъ Игнатиевъ, председателъ на славянското благотворително общество, казани на кореспондентина на Велика Сърбия: „*не сж карта, нъ гесто само сж кръвъ се германятъ и опредѣлятъ етнографическитъ граници на народитъ*“.

Наистина много добръ отговоръ на Сърбскитъ плачове и той не се нуждае отъ никакви коментари.

Наборната комисия въ Плъвенското окръжие, както сообщихме и въ миналия брой на в. „Народна сила“, започна своитъ дѣйствиа най напрѣдъ отъ 1-й того въ Луковитскій призователенъ участѣкъ, гдѣто на 5-ий сжщия вечеръта свърши преглѣжданието на всичкитъ младежи подлѣжащи на 14-ий редовенъ призивъ и ония, отклонивши се отъ миналитъ набори. Комисията премина вече въ Плъвенскій призователенъ участѣкъ и на 9-й того започна преглѣжданието на младежитъ отъ този участѣкъ. До кога ще се продължи не можемъ да опредѣлимъ, защото комисияра тукъ ще има време да работи до края на текущия мѣсець.

Слѣдующето земаме отъ „Изложението за състоянието на Плъвенското Окръжие“, което напълно охарактеризира дѣйствиата и безбожна експлоатация на тукашната цинцарска компания.

„Съ издаванетоъ закона за мѣрките и теглитъ“ и вслѣдствие на това ввеждението еднаква мѣрка на хранитъ, по видимо-му се тури край на разнитъ злоупотрѣбления, които нѣкои търговци вършежъ при приеманието на хранитъ. Обаче при обиколката окръжието азъ можяхъ да се науча, че злоупотрѣбления пакъ ставали, като съ новата крина се вършили сжщитъ машинации, каквито се вършежъ и съ старата. Пакъ новата дървена крина, веднжжъ като се провѣри, се обрѣзвала по дъното и странитъ отъ вътрѣ и съ това се увеличавала вмѣстимостѣта и и пакъ се употребявали стѣргалки голѣми и тѣжки. Въ едно село селянитъ като ми се оплакахъ отъ тѣзи злоупотрѣбления, дадохъ ми за доказателство една стѣргалка, съ която хората на тукашната търговска компания Костовъ и Стояновъ престѣргвали хранитъ при приеманието имъ въ с. Сомовитъ, Дунавска скеля въ Свищовското Окръжие, и която стѣргалка е направена отъ дебело дърво, тѣжи 2 килограма и страната ѣ, съ която се удари съ нея по крината, храната спада на 2 прѣста и повече, а като се престѣрге, не всичката излична храна се сменя, тѣи както става, когато стѣргалката е съ равна страна, а не обла. Освѣнъ това селенитъ ми се оплакахъ йоще, че, когато прѣдаватъ хранитъ си въ Сомовитъ, ако нѣкой се застъпи да недопуца да се правятъ очевидни злоупотрѣбления, то нѣкои отъ приемачитъ на хранитъ го *бияли* и оставяли назадъ, по послѣ да приематъ храната му, до като най послѣ склони да прѣдаде храната си тѣи, както тѣ искатъ“.

Всичкото изложено по горѣ е така ясно, щото ние мислимъ, че нѣма нужда отъ никакви коментари.

Принцъ Петръ Карагеоргиевичъ, зетѣтъ на Черногорскія Князь, умрѣлъ въ Катаро отъ перитонитъ.

Сърбската скубцина гласувала проекта за насичание шестъ милиона лева сръбърни. Слѣдъ насичанието имъ Сърбското правителство ще оттегли отъ кржгообрацението сегашнитъ никелови монети.

Отъ нѣколко дни се намира въ града ни Командира на I Софийска бригада и Софийскій комендантъ, Господинъ Майоръ Мариновъ, по семейни причини.

Сърбското правителство наскоро щѣло било да представи на скубцината единъ законопроектъ за устройството на Духовенството.

Плъвенскій Окр. Управителъ, Г. И. Симеоновъ, който отъ нѣколко дни се намираше въ столицата по служебни дѣла, на 7 того вечеръта се завърна и пое управлението на Окръга.

Новото Френско правителство официално се е съставило така: Фрейсине — Министър. — Председател и Министър на войната, Костансъ Министър на Вътрешните работи, Рибо Министър на Външните работи, Фалиеръ Министър на Правосъдието, Рувие Министър на Финансите, Барбей Министър на Мореплаването, Бурджоа Министър на Просвещението, Девелъ Министър на Земледелието, Жюль—Рошъ Министър на Търговията, Гупоти Министър на Общитъ Сгради и Етиенъ остава като държавенъ подсекретаръ на Министерството на Колонитъ.

Въ Австрийския официаленъ вѣстникъ била обнародвана оставката на Тицовия кабинетъ, послѣдвана отъ собственоръчното писмо на Императора до Г-на Тица. Съ това писмо Императора, като изброява отличнитъ заслуги на Тица въ течение на 15 години и то въ мъчни врѣмена, извъява му благодарността си, като остава въ надѣжда, че Тица и за напредъ не ще прѣстане да слѣди за общитъ въ империята работи.

Сръбското Правителство опровергава официално пустнатитъ отъ чуждитъ вѣстници слухове, че Пашичъ, Прѣдседателя на Сръбската скупщина, който сега се намира въ Руската столица, щѣлъ билъ да бѣде назначенъ за дипломатически агентъ въ Петербургъ.

Документитъ относително оставката на Бисмарка на 8 того послѣ пладнѣ въ 3 часа по заповѣдъ на Императора, чрѣзъ Началника на цивилния кабинетъ, били връчени Князю отъ Началника на военния кабинетъ Г-на Хахюке.

„Extra veichvanzeiger“, обнародвалъ уволнението на Бисмарка отъ всичкитъ му длѣжности, назначението на Каприви за наследникъ, възлаганието на Контъ Бисмаркъ да управлява врѣмено вънкашнитъ дѣла и Бисмарковото назначене за Дукъ Лауембургски, Главенъ Началникъ на кавалерията съ чинъ Генералъ фелдмаршалъ.

Вилхелмъ и Бисмаркъ въ пълно съгласие сж опредѣлили външната политика, която ще се езекутира съгласно намѣрението на Вилхелма и по дипломатическата школа на Бисмарка.

„National Zeitung“ исказва желанието да се избѣгва кореното промѣняване на политиката и положително увѣрява че променение въ външната политика не се предвижда.

Вѣстникътъ „Norddeutch“ въ четвъртъкъ писалъ, че Каприви изобщо отъ вѣстниците и праментарнитъ кръгове билъ назначенъ за наследникъ на Бисмарка като концлеръ на Империята и прѣдседател на пруския Министерски съвѣтъ.

Императорътъ приелъ оставката на Бисмарка отъ всичкитъ му длѣжности въ Империята, Увѣряватъ, че Генералъ Каприви приелъ да наследява Бисмарка.

Русското правителство официално опровергава слуховѣ за новия сгруппированя на Руски войски върху авганистанската граница.

По случай смъртта на Пера Карагеоргиевичъ, княгинята Зорка Карагеоргиевичова приела съболѣзнователни телеграмми отъ Австрийския, Руския и Турския императори. Английската кралица е искавала своитъ съболѣзнования чрѣзъ Министра — президента, Г. Салисбури, а Сръбското правителство — чрѣзъ Г. Груича.

Отъ оставката на князь Бисмарка, както и се очакваше, само Русското правителство се зарадвало. Всичкитъ Руски вѣстници, съ изключение на „гражданинъ“ въ оставката на мастития старецъ съгледватъ благоприятенъ ефектъ върху мѣждународното положение. В. „Новости“ очаква общо измѣнение на Германската политика, което щѣло било да бѣде за доброто на Германия и Европа. Сжщия вѣстникъ прибавя, че Германското надмощие безъ Бисмарка било невъзможно и че положението на Русия ще бѣде по силно. В. „Новое. Време“ казва: безъ да губи врѣме Русия трѣбва да закрѣпи своето положение на първитъ условия, ако народната политика е рѣшителна.

Дружиннитъ командири отъ 16-ий Ловчанский полкъ и 10 Родопский: Майоритъ Г-нъ Ганчо Георгиевъ и Г-нъ Петковъ, се замѣняватъ въ длѣжноститъ си единъ вмѣсто други.

„National Zeitung“ казва че Хербертъ Бисмаркъ билъ въ намерение да не си отглагола оставката, и вѣрва, че той ще бѣде замѣстенъ отъ посланика Радовича или Хацфелда.

Бисмаркъ билъ въ намѣрение и на вѣрно преди 1-й Априль щѣлъ билъ да напусне Берлинъ и иде въ Фридрихеруе за постоянно живѣяние.

На военния съвѣтъ у императора на 8-ий того участвували: Молтке, всичкитъ генерали, команданти, инспектора на войскитъ и флигель адъютантитъ генерали. Сутринята Императорътъ приелъ Министра Востичер, а по послѣ се събралъ съ Генерала Каприви.

Слухове се прѣскачатъ че Хербертъ Бисмаркъ щѣлъ билъ да се назначи за посланикъ въ Цариградъ.

Когато вѣстника ни бѣше подъ печатъ, научихме се за истинскитъ причини, по които обвиняемитъ отложихъ и ще отлагатъ разгледанието на дѣлото. Тѣ се заключаватъ въ това, че училищното настоятелство било обѣщало въ едно най кратко врѣме да услови Яча Ц. Бръшляновъ за учителъ въ едно отъ тукашнитъ училища. До колкото разбираме, тѣзи хора, обвиняемитъ по дѣлото, искатъ, щото и тоя меснетъ дюшкюню Бръшляновъ, да има единъ кокалъ, когото да гложди, само и само да се не скарва съ своитъ аркадаши по престѣпление и да не настоява, щото дѣлото да се разгледва съ засѣдатели, които тѣмъ не имъ сж по угодата. До колко е вѣренъ слухътъ за условванието на Бръшлянова за учителъ не можемъ да кажемъ нищо, защото, до колкото намъ сж понятни предписанията на „закона за Обществениитъ и частнитъ училища“, той не може да бѣде учителъ, защото не е съ неукоризнено повѣдение. Самия контрактъ, който ще склучи съ общината ще трѣбва да се завѣри отъ училищния Инспекторъ, а това послѣдното не вѣрваме никой училищенъ Инспекторъ да направи защото мѣжду Бръшляновъ и наука, мѣжду Бръшляновъ и педагогика сжществуватъ такива пропасти, които Бръшляновъ съ сегашния си умственъ багажъ не може да ги премине. На най послѣ Бръшляновъ намъ добръ е извѣстенъ като учителъ. Чрѣзъ 1882 и 1883 год. е билъ въ гр. Плъвенъ учителъ и когато е преподавалъ Български язикъ и Геометрия, оцѣнили сж го колко пари струва. Когато е преподавалъ Геометрия отъ много добръ и разбрано разказване толкова много е заплювалъ черната дъска въ училището, щото самъ, като не можалъ нищо да разбере отъ написаното на таблата, начевалъ пакъ изново да разказва. Това се продължавало цѣла година и ученицитъ му, които сж учили тогава по ръкописи, диктувани отъ него, чрѣзъ цѣлата година не сж можли да научатъ: що е тригълникъ и свойствата на странитъ и жглитъ му. Да разкажемъ ли и това, когато е преподавалъ Български язикъ, който той смѣло можемъ да кажемъ никакъ не познава? Колонитъ на „Народна Сила“ не ни позволяватъ да опишемъ невѣжеството на Бръшляновъ по Български язикъ, въ частностъ и всякой другъ предметъ изобщо. Ще споменемъ само това, че той всякога сърдитъ е отивалъ въ училището и за да си искара гнѣва, начевалъ безъ причини да дига гюрюлтии, изваждалъ нѣкой ученикъ на таблата да си раскаже урока и до като ученика расказвалъ, той съ една сурвица удрялъ го по ушитъ, като казвалъ „добръ за сълдакъ“, или пѣкъ замахвалъ нѣ безъ да го удари почесвалъ се по вратътъ тамъ, гдѣто го не сърби. Това го правялъ отъ невинна шега, за да види кой отъ ученицитъ е по плашливъ.